



Cserkésztábor a szabadidőparkban



Július végén benépesült a kácsi önkormányzat szabadidőparkja: a buda-pesti Szent Kristóf Cserkészcsoport és a Külföldi Magyar Cserkészsövetség Svájcban működő magyar csapatának tagjai táboroztak itt, összesen mintegy hatvanan.

A gyerekek és fiatalok nem véletlenül kerültek éppen ide. A cserkészek minden évben más és más helyszínt választanak nyári táborukhoz; most a Bükköt célozták meg, többen ajánlották is ezt a helyszínt a szervezőknek. A táborvezető segítőivel már az előző év decemberében járt itt megnézni a környéket, ami akkor még közel sem volt olyan kellemes, mint most. Az önkormányzat azonban szívesen segítette a jól cél érdekében: a közmunka-program keretében kitakarították és táborozhatóvá tette a területet.

Ottjártamkor éppen túrázni voltak a táborozók, így Erdész Péter, a Szent

Kristóf Cserkészcsoport csapatparancsnok-helyettese kalauzolt és mesélt el: milyen is a tábori élet Kácson.

- Minden táborunkat valamilyen tematika mentén bonyolítjuk le. Az idei témánk Róma, tehát a római kultúra néhány szeletét próbáljuk megismertetni a fiatalokkal a játékokban és a munkában is. Van öltözkünk és megvannak a megfelelő szerepek is. Tartunk például gladiátor-viadalokat, aminek végén a vesztes és győztes alá, fölérendelt helyzetbe jut.

A tábor előkészítési munkái igen szervezeten folytak, hiszen hatvan fő számára minden szükséges feltételt megteremteni nagy felelősség. Ám nemcsak a józan észnek és a tapasztalatoknak kellett megfelelni, hanem a Cserkészsövetség és az ÁNTSZ előírásainak is, amikor kialakították a konyhát, illemhelyeket, szeméttárolókat, szálláshelyeket stb. Készítettek

mosogatót, edényszárítót, gondoskodtak az ételmaradékok szakszerű elhelyezéséről. A főzéshez nemcsak üst, bogrács és egyéb szokványos eszközök álltak rendelkezésre, hanem a maguk készítette tűzhely is, amelyben még süteményt is tudtak készíteni. Az őrök számára az étkezőhelyeket: ülkéket, asztalokat a táborlakók készítették, minden őrnek egyet. A sátrak mellett sokan alhattak a szabad ég alatt is, a függőágyakban.

A táborlakók városiak, számukra - különösen a svájciaknak - szokatlan ez a nomád életmód, azonban nagyon élvezték, sok élményt jelentett nekik. Portyáztak (meg is áztak), ismerkedtek a környékkel, az élővilággal, amely körülvette őket.

A vallásgyakorlás természetesen mindennapos volt: reggeli és esti, étkezés előtti és utáni közös imákat mondtak, és naponta lelki programokon vettek részt. Vasárnap délelőtt az egri segédpüspök személyesen jött el hozzájuk, és tartott misét.

Mindemellett élvezték a helyi önkormányzat segítségét is, ami nélkül nem képzelhető el a tábor élete. A terület előzetes rendbetétele mellett sor került az ide vezető erdei út kijavítására, amelyben a zúzottkő terítésével a fiatalok is aktív szerepet vállaltak, mint ahogyan a környéken a szemétszedést is elvégezték.

A táborlakók azóta már messze járnak. A hatvan városinak biztosan van mit mesélnie: gyarapodtak lélekben, élményekben, emlékekben itt, Kácson.

